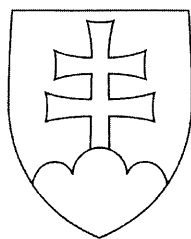

13S/183/2013-61
3013200849

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Evy Vaškovej a sudcov JUDr. Juraja Floroviča a JUDr. Miroslava Mand'áka v právnej veci žalobcu Združenie podnikateľov Považská Bystrica, o.z., so sídlom Považská Bystrica, Tatranská 295, IČO: 42 026 491, zastúpeného JUDr. Máriou Bustinovou, advokátkou so sídlom Trenčianske Teplice, Šrobárova 186/9 proti žalovanému Mestu Považská Bystrica, so sídlom Považská Bystrica, Centrum 2/3, zastúpenému doc. JUDr. Ľubomírom Fogašom, CSc., advokátom so sídlom Bratislava, Kýčerského 5, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OP/6475/2013/24720/AO2-5 zo dňa 3. októbra 2013, jednomyselne takto

rozhodol:

Krajský súd **zrušuje** rozhodnutie žalovaného č. OP/6475/2013/24720/AO2-5 zo dňa 3. októbra 2013 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu § 250j ods. 2, písm. a/ O.s.p..

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 331,12 euro a iné trovy konania vo výške 70,- euro, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, k rukám jeho advokáta.

Odôvodnenie

Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania v záhlaví tohto rozsudku označeného rozhodnutia žalovaného, ktorým primátor žalovaného (ako oprávnený orgán žalovaného podľa § 19 ods. 2 veta druhá zákona č. 211/2000 Z.z.) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie mestského úradu žalovaného (ako orgánu I. stupňa podľa § 19 ods. 2 veta druhá zákona č. 211/2000 Z.z.) zo dňa 9. septembra 2013, č. OP/6475/2013/22621/AO2-

5, ktorým žalovaný ako povinná osoba nesprístupnil žalobcovi informáciu obsiahnutú v jeho žiadosti zo dňa 27. augusta 2013, a to:

- vyčíslenie celkovej sumy za užívanie verejného priestranstva, ktorú mesto Považská Bystrica (žalovaný) určilo uhradiť spoločnosti POV BYT, s.r.o. (teraz spoločnosť Teplo GGE, s.r.o.) pri výmene rozvodov – realizácii rozkopávok v roku 2010 a 2011 a uvedenie informácie, či bola táto suma v prospech mesta Považská Bystrica (žalovaného) uhradená a ak áno uviesť termín úhrady.

Nesprístupnenie žalobcom požadovanej informácie zdôvodnil žalovaný tým, že sa jedná o daňové tajomstvo a daňový subjekt (Teplo GGE, s.r.o.), ktorého sa daňové tajomstvo týka, nesúhlasil so sprístupnením požadovanej informácie.

Žalobca v žalobe tvrdí, že ním požadovaná informácia nie je daňovým tajomstvom, ide o informáciu o nakladaní s majetkom mesta, a preto bol žalovaný povinný žalobcovi túto informáciu sprístupniť. Ako ďalej uviedol žalobca, nesúhlas spoločnosti Teplo GGE, s.r.o. nemôže byť dôvodom nesprístupnenia požadovanej informácie, nakoľko požadované informácie sa týkajú v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. nakladania s majetkom obce a používania verejných prostriedkov.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe, ktoré si súd od neho vyžiadal, navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Zotrval na svojom názore, že žalobcom požadované informácie sú daňovým tajomstvom, a preto ich v súlade s ustanovením § 8 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. nebol žalovaný oprávnený žalobcovi sprístupniť za stavu, keď mu na to nedal podľa § 11 ods. 7 zákona č. 563/2009 Z.z. súhlas subjekt, ktorého sa daňové tajomstvo týkalo (spoločnosť Teplo GGE, s.r.o.). Na rozdiel od žalobcu je žalovaný toho právneho názoru, že žalobcom požadované informácie nie sú informáciami o hospodárení s verejnými prostriedkami a o nakladaní s majetkom obce.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal napadnuté rozhodnutie a postup správneho orgánu podľa § 247 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania, pretože to nie je v rozpore s verejným záujmom (§ 250f O.s.p.), v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), pričom rozsahom a dôvodmi žaloby je súd v správnom súdnictve viazaný (§ 250j ods. 3 O.s.p. argumentum a contrario) a ustálil, že žalobe žalobcu je potrebné priznať úspech.

Predmetom konania v danej veci je preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. OP/6475/2013/24720/AO2-5 zo dňa 3. októbra 2013, ktorým primátor žalovaného (ako oprávnený orgán žalovaného podľa § 19 ods. 2 veta druhá zákona č. 211/2000) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie mestského úradu žalovaného (ako orgánu I. stupňa podľa § 19 ods. 2 veta druhá zákona č. 211/2000 Z.z.) zo dňa 9. septembra 2013, č. OP/6475/2013/22621/AO2-5, ktorým žalovaný ako povinná osoba nesprístupnil žalobcovi informáciu obsiahnutú v jeho žiadosti zo dňa 27. augusta 2013, a to „vyčíslenie celkovej sumy za užívanie verejného priestranstva, ktorú mesto Považská Bystrica (žalovaný) určilo uhradiť spoločnosti POV BYT, s.r.o. (teraz spoločnosť Teplo GGE, s.r.o.) pri výmene rozvodov – realizácii rozkopávok v roku 2010 a 2011 a uvedenie informácie, či bola táto suma v prospech mesta Považská Bystrica (žalovaného) uhradená a ak áno uviesť termín úhrady“.

Z administratívneho spisu predloženého žalovaným na žiadosť súdu vyplýva:

Listom označeným ako „Žiadosť o sprístupnení informácií“ doručeným Mestu Považská Bystrica dňa 27. augusta 2013 požiadal žalobca o zaslanie informácie „vyčíslenie celkovej sumy za užívanie verejného priestranstva, ktorú mesto Považská Bystrica (žalovaný) určilo uhradiť spoločnosti POV BYT, s.r.o. (teraz spoločnosť Teplo GGE, s.r.o.) pri výmene rozvodov – realizácii rozkopávok v roku 2010 a 2011 a uvedenie informácie, či bola táto suma v prospech mesta Považská Bystrica (žalovaného) uhradená a ak áno uviesť termín úhrady“.

Mestský úrad žalovaného rozhodnutím č. OP/6475/2013/22621/AO2-5 zo dňa 9. septembra 2013 neprístupnil žalobcovi ním požadovanú informáciu obsiahnutú v jeho žiadosti zo dňa 27. augusta 2013. Pred vydaním rozhodnutia žalovaný listom zo dňa 4. septembra 2013 požiadal spoločnosť Teplo GGE, s.r.o. o súhlas so sprístupnením daňového tajomstva podľa § 11 ods. 7 zákona č. 563/2009 Z.z., pričom uvedená spoločnosť Teplo GGE, s.r.o. oznámením zo dňa 6. septembra 2013 neudelila žalovanému súhlas na sprístupnenie daňového tajomstva, ktoré sa jej týka.

Voči rozhodnutiu mestského úradu žalovaného, podal žalobca odvolanie z dôvodov, ktoré sú totožné so žalobnými dôvodmi.

O odvolaní žalobcu rozhodol primátor žalovaného žalobou napadnutým rozhodnutím tak, že odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie mestského úradu, žalovaného, s tým, že žalovaný naďalej trvá na dôvodoch, pre ktoré žalovaný nemôže žalobcovi sprístupniť ním požadované údaje o subjekte Teplo GGE, s.r.o., nakoľko tieto podliehajú daňovému tajomstvu v zmysle § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 563/2009 Z.z..

Pre chronologickú úplnosť súd uvádza, že žiadosť žalobcu zo dňa 27. augusta 2013 bola už v poradí treťou žiadosťou, keď prvýkrát žalobca požiadal žalovaného o sprístupnenie informácií dňa 12. júna 2013 a žalovaný dňa 3. júla 2013 žiadosti vyhovel, následná žiadosť žalobcu bola zo dňa 23. júla 2013, ktorej žalovaný dňa 14. augusta 2013 opäť vyhovel. Obsah týchto žiadostí (ktoré časovo predchádzali poslednej žiadosti žalobcu zo dňa 27. augusta 2013) bol odlišný od poslednej žiadosti, t.j. žiadosti zo dňa 27. augusta 2013, ktorej žalovaný nevyhovel rozhodnutím, ktoré je predmetom tohto konania.

Rozhodnutie a postup žalovaného nie je v súlade so zákonom.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z., osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb, alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z., každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z., povinná osoba podľa § 2 ods. 3 sprístupní iba informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami, nakladaní s majetkom štátu majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom obce, o životnom prostredí, o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia a o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z., informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z., žiadateľom je fyzická osoba, alebo právnická osoba, ktorá požiada o sprístupnenie informácie.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z., ak požadovaná informácia tvorí utajovanú skutočnosť podľa osobitného zákona alebo je predmetom bankového tajomstva, alebo daňového tajomstva podľa osobitného zákona, ku ktorým žiadateľ nemá oprávnený prístup, povinná osoba ju nespístupní s uvedením odkazu na príslušný právny predpis.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z., daňovým tajomstvom je informácia o daňovom subjekte, ktorá sa získa pri správe daní.

Podľa § 11 ods. 7 písm. b) zákona č. 563/2009 Z.z., za porušenie daňového tajomstva sa nepovažuje zverejnenie zoznamov podľa § 52, poskytovanie údajov podľa § 53 a vydanie súhlasu podľa § 54.

Podľa § 52 ods. 2 písm. a), b) a c) zákona č. 563/2009 Z.z., správca dane, ktorým je obec, môže zverejniť zoznam a) daňových dlžníkov podľa stavu k 31. decembru predchádzajúceho roka, u ktorých úhrnná výška daňových nedoplatkov presiahla u fyzickej osoby 160 eur a u právnickej osoby 1 600 eur, b) daňových subjektov, ktorým bol v kalendárnom roku, ktorý predchádza roku, v ktorom sa budú zoznamy zverejňovať povolený odklad platenia dane alebo povolené platenie dane v splátkach presahujúce u fyzickej osoby 160 eur a u právnickej osoby 1 600 eur a tento odklad platenia dane alebo povolené platenie dane v splátkach naďalej trvá, c) daňových subjektov, ktorým bola v kalendárnom roku, ktorý predchádza roku, v ktorom sa bude zoznam zverejňovať povolená úľava alebo odpustený daňový nedoplatok s uvedením jej výšky.

Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z.z., v zoznamoch podľa odsekov 1 a 2 sa uvedie a) meno a priezvisko fyzickej osoby, jej trvalý pobyt, alebo miesto podnikania, ak je odlišné od trvalého pobytu, b) obchodné meno, alebo názov právnickej osoby a jej sídlo, c) suma 1. daňových nedoplatkov, 2. dane, u ktorej bolo povolené jej zaplatenie v splátkach alebo povolený odklad platenia dane, alebo 3. povolenej úľavy alebo odpustenia podľa § 70 a 157.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 211/2000 Z.z., povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie, alebo informáciu nespístupní, ak jej bola odovzdaná osobou, ktorej takú povinnosť zákon neukladá a ktorá na výzvu povinnej osoby písomne oznámila, že so sprístupnením informácie nesúhlasí. Ak na výzvu povinnej osoby neodpovie osoba oprávnená udeliť súhlas na sprístupnenie informácie do siedmich dní, predpokladá sa, že so sprístupnením informácie súhlasí. Na tieto následky musí byť osoba vo výzve upozornená.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z., ustanovenie písmena a) sa nepoužije, ak ide o informácie, ktoré sa získali za verejné prostriedky, alebo sa týkajú používania verejných prostriedkov, nakladania s majetkom štátu, majetkom obce, majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom právnických osôb zriadených zákonom, na základe zákona alebo nakladania s finančnými prostriedkami Európskej únie.

Podľa § 12 zákona č. 211/2000 Z.z., všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb., majetkom obce sú veci vo vlastníctve obce a majetkové práva obce.

Podľa § 2 ods. 1 písm. c) zákona č. 582/2004 Z.z., miestnymi daňami, ktoré môže ukladať obec, sú daň za užívanie verejného priestranstva.

Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z., výnos z daní podľa § 2 ods. 1 a poplatku podľa § 2 ods. 2, vrátane výnosu z pokuty a úroku z omeškania vzťahujúcich sa k týmto daniam a poplatku sú príjmom rozpočtu obce, ktorá je správcom dane.

Žalovaný sa citovanými ustanoveniami zákona dôsledne neriadil.

Z pohľadu súdu je nepochybné, a v konaní to nakoniec ani nikto nenamietal, že žalovaný je v zmysle zákona 211/2000 Z.z. povinnou osobou (čo výslovne vyplýva z ust. § 2 ods. 1 cit. zákona) a žalobca je žiadateľom (čo taktiež výslovne vyplýva z ust. § 3 ods. 1, 3 a § 4 ods. 1 cit. zákona).

Ďalším jednoznačným záverom vyplývajúcim z § 3 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. podľa súdu je to, že mesto je povinné sprístupňovať informácie minimálne v takom rozsahu ako povinná osoba podľa § 2 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z., je teda určite povinné sprístupňovať informácie o nakladaní s majetkom mesta. Povinnosť mesta sprístupňovať informácie o nakladaní s majetkom mesta vyplýva výslovne navyše i z ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z..

Z pohľadu súdu je taktiež nepochybné (nakoľko uvedené priamo vyplýva z ust. § 8 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. v spojení s § 2 ods. 1 písm. c/ a § 100 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z.), že pohľadávka mesta titulom vyrubenej dane za užívanie verejného priestranstva je majetkovým právom mesta, a teda majetkom mesta. Žalobca požadoval od žalovaného informáciu, v akej výške vyrubil žalovaný spoločnosti Teplo GGE, s.r.o. daň za užívanie verejného priestranstva, či túto daň spoločnosť Teplo GGE, s.r.o. uhradila žalovanému a kedy. Je teda zrejmé, že žalobca sa domáha informácií, ktoré sa týkajú nakladania s majetkom mesta. Pokiaľ teda žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe dôvodil, že žalobcom požadované informácie nie sú informáciami o nakladaní s majetkom mesta, jeho záver nie je správny.

Žalovaný nesprístupnil žalobcovi ním požadovanú informáciu s odôvodnením, že je predmetom daňového tajomstva. Súd je však opačného názoru, teda že žalobcom požadovaná informácia nie je daňovým tajomstvom. Daňovým tajomstvom podľa daňového poriadku (§ 11 ods. 1) je informácia o daňovom subjekte, ktorá sa získa pri správe daní, teda nielen v daňovom konaní. Ide napr. o informácie súvisiace s podnikaním daňového subjektu (informácia o objednávkach, dodávateľoch, o finančnej situácii daňového subjektu, o bankových úveroch a pod.). Čo tvorí obsah daňového tajomstva, daňový poriadok bližšie nešpecifikuje. Súd je však toho názoru, že je potrebné citlivo zvažovať, ktorá informácia bude tvoriť obsah daňového tajomstva, pričom príliš extenzívny výklad tohto ustanovenia podľa názoru súdu nie je namieste. Vo všeobecnosti daňovým tajomstvom bude konkrétna

informácia o konkrétnom daňovom subjekte. Vychádzajúc z definície daňového tajomstva bez ďalšieho nebude možné sprístupniť, alebo oznámiť napríklad údaje, ktoré daňový subjekt nahlásil pri plnení svojej registračnej povinnosti, identifikačné údaje daňového subjektu, údaje o jeho podnikateľskej činnosti vrátane čísiel jeho účtov v bankách, na ktorých má sústredenú peňažnú prostriedky. Za daňové tajomstvo však podľa názoru tunajšieho súdu nemožno považovať informáciu o výške dane, ktorú správca dane vyrubil daňovníkovi, informáciu, či daňovník túto daň zaplatil a kedy. Pri ustálení tohto záveru sa súd riadil úvahou, že tajomstvom je len tá informácia, ktorej zachovanie v tajnosti je v dôležitom verejnom záujme. Žalobcom požadované informácie však tieto atribúty nespĺňajú, nakoľko z ust. § 11 ods. 7 písm. b) v spojení s § 52 ods. 2, 3 zákona č. 563/2009 Z.z. vyplýva, že informácie typu výška daňového nedoplatku (čo je z pohľadu súdu ten istý údaj ako výška vyrubenej dane) môže obec ako správca dane zverejňovať (z čoho jednoznačne vyplýva, že nie je vo verejnom záujme tieto skutočnosti utajovať, pričom výslovne sa uvádza, že takýmto zverejnením nedôjde k porušeniu daňového tajomstva).

Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah nemožno inak ako ustáliť, že pokiaľ žalovaný odmietol žalobcovi sprístupniť ním požadované informácie z dôvodu, že ide o daňové tajomstvo, jeho rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 250j ods. 2, písm. a/ O.s.p.), z ktorého dôvodu musel súd napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p., súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Krajský súd v Trenčíne po prieskume zákonnosti napádaného rozhodnutia a procesného postupu predchádzajúceho jeho vydaniu konštatuje, že žalovaný sa neriadil dôsledne zákonnými ustanoveniami na prejednávajúcu vec sa vzťahujúcimi, keď tieto interpretoval nesprávnym spôsobom, v dôsledku čoho vydal rozhodnutie, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. S poukazom na to Krajský súd v Trenčíne podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie s tým, že v ďalšom konaní bude žalovaný pri právnom posudzovaní veci vychádzať z právnych názorov prezentovaných súdom v tomto rozsudku.

Pre úplnosť súd dodáva, že podľa ustálenej súdnej praxe žalovaným je správny orgán, a to aj v prípade, keď rozhodnutie vydané v II. stupni správneho konania, v danom prípade žalobou napadnuté rozhodnutie, vydala osoba, ktorá stojí na jeho čele (primátor mesta), keďže právnu subjektivitu v ponímaní rozhodovania v oblasti verejnej správy má Mesto Považská Bystrica a nie primátor. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ustanovenie § 250 ods. 4 O.s.p. explicitne určuje žalovaného a preto jeho správne označenie nie je podstatnou náležitosťou žaloby, inak povedané, vychádzajúc zo zásady „iura novit curia“ nesprávne označenie žalovaného správneho orgánu nemá za následok negatívne rozhodnutie súdu, či už v podobe zastavenia konania pre nesplnenie procesných podmienok alebo zamietnutia žaloby, nakoľko s kým má konajúci súd konať, má sám správne rozpoznať. Nesprávne označenie žalovaného správneho orgánu Krajský súd v Trenčíne napravil z úradnej povinnosti a ďalej konal s Mestom Považská Bystrica ako so žalovaným (pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Sži/5/2012 zo dňa 24. apríla 2013).

Podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p., ak mal žalobca úspech celkom, alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú, alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je v zmysle ust. § 11 ods. 4 veta prvá vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. jedna šestina výpočtového základu, čo predstavuje suma 130,16 €. Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu súd podľa cit. ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. priznal právo na náhradu trov za zaplatený súdny poplatok 70,- euro (iné trovy konania) ako i trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby po 130,16 € - prevzatie a prípravu právneho zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.), podanie správnej žaloby (§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.), 2 x 7,81 € režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.), 20 % DPH 55,18 € (§ 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.). Úhrnom tak súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v celkovej výške 401,12 €, ktoré v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. je žalovaný povinný zaplatiť k rukám advokáta žalobcu.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku **je prípustné** odvolanie do 15 dní od jeho doručenia, písomne, cestou tunajšieho krajského súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 42 ods. 3 a § 205 ods. 1 O.s.p., pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Trenčíne, dňa 29. januára 2014

JUDr. Eva Vašková
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ing. Hana Porubánová

